

References:

1. Ukraine. Verhovna Rada of Ukraine. Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine [Pro misceve samovrjaduvannja v Ukrai'ni]." No. 280 97-BP of 01.05.2019. Web. 20 Sep. 2019. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>>.
2. Decision of the 9th session of the Kharkiv city council of the 7th convocation "On approval of the Program of promotion of safe life activity in the field of social protection of the population of the city of Kharkiv for 2017-2020 [Pro zatverdzhennja Programy spryjannja bezpechnij zhyttjedijal'nosti u sferi social'nogo zahystu naselennja mista Harkova na 2017-2020 roky]." of 26.10.2016 No. 419/16. Print.
3. Ukraine. Verhovna Rada of Ukraine. Law of Ukraine "Code of Civil Protection of Ukraine [Kodeks cyvil'nogo zahystu Ukrai'ny]." Web. 20 Sep. 2019. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17>>.
4. Comprehensive Civil Protection Development Program in Kharkiv for 2018-2022 [Kompleksna programa rozvytku cyvil'nogo zahystu u m. Harkovi na 2018-2022 rr.]. Web. 20 Sep. 2019. <<http://kharkiv.rocks/reestr/663881>>.
5. Comprehensive Educational Development Program of Kharkiv for 2018-2022 [Kompleksna programa rozvytku osvity m. Harkova na 2018-2022 rr.]. Web. 20 Sep. 2019. <<http://kharkiv.rocks/reestr/663865>>.
6. Gontarenko, L.O. and Parfyonov, G.A. "Collaboration of emergency response services with mass media [Spivpracija sluzhb z likvidacii' zi ZMI pry nadzvyčajnyh situacijah]". Coll. materials. Int. Conf. November 30 - December 1, 2017. - Kharkiv NUTSU. P. 68-71. Print.

DOI: 10.5281/zenodo.3532917

УДК 351.862.211.7

*Ігнат'єв О. М., аспірант, ННВЦ НУЦЗУ, м. Харків,
Шведун В. О., д.н.держ.упр., проф., ННВЦ НУЦЗУ, м. Харків*

*Ignatyev O., postgraduate student, educational and production center of the
National university of civil protection of Ukraine, Kharkiv,
Shvedun V., doctor of science in public administration, professor,
educational and production center of the National university of civil
protection of Ukraine, Kharkiv*

**ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ МОНІТОРИНГОМ
ПОТЕНЦІЙНО НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТІВ**

**PECULIARITIES OF STATE GOVERNANCE OF MONITORING
POTENTIALLY DANGEROUS OBJECTS**

У статті уточнено визначення моніторингу потенційно небезпечних об'єктів з метою вдосконалення організаційного механізму державного управління. Розглянуто функціональна схема системи моніторингу. Пропонується розглядати процес моніторингу як той, що зумовлює процес прогнозування.

Ключові слова: механізми державного управління, моніторинг потенційно небезпечних об'єктів, надзвичайна ситуація.

The article clarifies the definition of monitoring of potentially dangerous objects in order to improve the organizational mechanism of public administration. The functional scheme of the monitoring system is considered. It is suggested to consider the monitoring process as one that determines the forecasting process.

Keywords: mechanisms of state administration, monitoring of potentially dangerous objects, emergency situation.

Постановка проблеми. На сьогодні склалась ситуація, яка вимагає перебудови засад інформаційної діяльності в державі та, перш за все, створення систем моніторингу і відповідної бази, яка забезпечить управління повною, об'єктивною і актуальною інформацією для компетентного всебічно зваженого підходу до підготовки і прийняття рішень будь-якого рівня з метою вироблення безпечних і економічно ефективних рішень щодо запобігання НС та (або) мінімізації наслідків її виникнення.

Світ зараз знаходиться на перехідному етапі від індустріального до інформаційного суспільства, тому важливість інформації та інформаційного забезпечення все більше зростає. Збільшується швидкість світових процесів розвитку, і, щоб не відстати від світового прогресу керівним органам різних рівнів потрібна повна всебічна інформація про перебіг подій і тенденції розвитку стану потенційно небезпечних об'єктів (ПНО). В усіх розвинених державах усе більше уваги приділяють системам інформаційного забезпечення управління. Розроблені і впроваджені комплексні потужні програми та системи інформування. Відзначається глобалізація та об'єднання цих систем. Активно використовуються геоінформаційні системи, збільшується обсяг і швидкість обміну інформацією.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Створенню механізмів державного управління в контексті забезпечення систем безпеки в умовах виникнення НС присвячені наукові праці В. Андропова, С. Домбровської, М. Кулешова, А. Коссе, С. Майстра, А. Максимова, О. Мельниченко, С. Пономаренка, Р. Приходько, А. Роміна, В. Садкового, О. Соболя та ін. [1–3]. Зокрема, основні алгоритмічні та методологічні засади створення єдиної державної системи моніторингу та прогнозування НС досліджували на сучасному етапі такі вчені, як: Ю.О. Абрамов, Є.М. Грінченко, О.Ю. Кірючкін, В.В. Тютюник [4]. Аналіз наукових праць свідчить, що при побудові системи моніторингу та прогнозування НС найбільш уваги приділяється створенню ефективної технології отримання, передачі та переробки інформації на

базі людинно-машинної (автоматизованій) системи підтримки процедур планування, контролю й управління.

Постановка завдання. Не применшуючи напрацювань та наукових досягнень цих вчених, відзначимо, що існує необхідність в уточненні визначення моніторингу ПНО, подальшого його розвитку і доповнення, що і становить мету нашого дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аварії або катастрофи - це системні явища, що відбуваються під впливом багатьох чинників. Ці фактори бувають природними - їх не можна змінити, але необхідно враховувати, вони бувають і техногенними - пов'язаними з діяльністю людини. Люди можуть і повинні вирішувати, як організовувати свою діяльність, щоб знизити, усунути ризики або пом'якшити наслідки надзвичайної ситуації (НС).

У другій половині ХХ століття науково-технічна революція призвела до того, що в господарський оборот залучається все більше природних ресурсів, використовуються все більш складні технологічні системи, зростає споживання людством енергії, а разом з усім цим безперервно зростає число аварій (катастроф) і їх руйнівний ефект. Тільки на період з 1990 по 2000 роки припадає майже половина всіх загиблих у катастрофах і стихійних лихах і 40% постраждалих за все ХХ століття [5, 6].

Певні види діяльності людини, технологічні системи, процеси, території схильні до характерних видів ризиків, які необхідно цілеспрямовано ідентифікувати (виявляти) і вживати заходів, які направлені на захист і пом'якшення наслідків у разі реалізації небезпеки. В іншому випадку чинники, що збільшують ймовірність виникнення надзвичайної ситуації, можуть бути непомітні або невідомі до катастрофи або аварії.

Все об'єктові системи моніторингу і прогнозування покликані вирішувати завдання зниження ризику виникнення надзвичайних ситуацій. Підготовка та подання прогнозів НС на основі моніторингу здійснюється з метою завчасного отримання якісної і кількісної інформації про можливий час і місце природних і техногенних НС, характер і ступінь пов'язаних з ними небезпек для населення і територій, а також забезпечення завчасної організації попереджувальних заходів при загрозі виникнення НС, мінімізації ризику загибелі людей і зниження збитків від НС.

Термін «моніторинг» для позначення цілеспрямованого спостереження за одним або більш об'єктами деякої системи в просторі і в часі з'явився тільки в ХХ столітті, хоча цілі, принципи і методи моніторингу використовувалися з тих пір, як у практику ввійшов термін «управління». Цей факт можна пояснити тією обставиною, що функції моніторингу були «вбудовані» в процес управління і розчинялися у терміні «інформаційна система». Система моніторингу та інформаційна система поняття не тотожні. Система моніторингу більш специфічна і виконує цілком визначені функції.

Багато дослідників ототожнюють поняття «моніторинг» і «прогнозування», а також часто розглядають процес прогнозування як складову час-

тину системи моніторингу. Так, на думку А.С. Шапошникова [7] моніторинг включає такі основні напрямки діяльності:

- спостереження за факторами, що впливають на навколишнє природне середовище і за її станом;
- оцінку фактичного стану природного середовища;
- прогноз розвитку стану природного середовища і оцінку цього розвитку.

Таким чином, по А.С. Шапошникову моніторинг (стосовно екосистемі) - це система спостережень, оцінки і прогнозу стану природного середовища, що не включає управління якістю навколишнього середовища, але дає необхідну інформацію для такого впливу і вироблення інженерних методів захисту навколишнього середовища. Стосовно до потенційно небезпечних об'єктів моніторинг - це постійний збір інформації, спостереження і контроль за об'єктом, що включає процедури аналізу ризику, вимірювання параметрів технологічного процесу на об'єктах, викидів шкідливих речовин, стану навколишнього середовища на прилеглих до об'єкту територіях.

Слід зазначити, що, оскільки оцінка фактичного і прогнозованого стану природного середовища є складовою частиною моніторингу, то деякі автори ідентифікують цю частину моніторингу з елементом управління станом природного середовища. Однак, у назвах наукових статей міститься як моніторинг, так і прогноз, що входить в протиріччя з думкою авторів про те, що прогнозування є складовою частиною моніторингу.

В [8] автори чітко проводять межу між моніторингом та прогнозуванням, відзначаючи, що «Прогнозування і оцінка соціально-економічної шкоди від НС є одним з основних завдань МНС. Організація моніторингу і прогнозування НС (джерел НС) орієнтована, перш за все, на зниження ризику виникнення НС, забезпечення своєчасного і ефективного реагування на НС та їх ліквідацію. Розглядається навіть вдосконалення нормативно-правової бази з метою забезпечення функціонування системи моніторингу і прогнозування НС.

Відомий український дослідник Гречанінов В.Ф. розглядає процес моніторингу як складову інформаційної технології безпеки [9]. Відзначається, що прогнозування стану об'єкта та можливого розвитку ситуацій – основна задача моніторингу безпеки НС. Звичайно [10, 11], фахівці з безпеки ставлять функції моніторингу і прогнозування поряд, але це не зовсім так. Звернемося до прикладу збільшення рівня теплоносія в парогенераторах АЕС. Оператору важливо знати саме факт події, що відбулася та алгоритм своїх подальших дій. Але якщо подія розвивається до рівня НС, наприклад, великий пролив хімічно небезпечної речовини (ХНР), то у такому випадку потрібні моделі прогнозування розповсюдження небезпечних концентрацій ХНР в залежності від умов навколишнього середовища, погодних умов тощо. Тобто функції прогнозування важливі щодо прийняття рішень після того, як НС сталася. Для виконання цієї функції система повинна мати моделі

розвитку НС та технічні засоби попередження населення [9]. Інша мова про моніторинг поточного стану безпеки в умовах НС. Тут більш доречно, на погляд авторів, термінологія «розвідка ситуації», тому що у такому випадку ставиться мета дослідження уже зараженої території.

Бігун В.В. дає визначення моніторингу як рішення задачі визначення поточного рівня ризику [12].

В [6] визначається, що призначення моніторингу полягає в спостереженні, постійному контролі й передбаченні небезпечних процесів і явищ природи, техносфери, зовнішніх дестабілізуючих факторів, що є джерелами НС, а також в оцінці динаміки розвитку НС, визначення їх масштабів з метою вирішення завдань попередження і організації ліквідації НС.

Основною метою моніторингу НС є виявлення стану і тенденція зміни природних, техногенних, військових, біолого-соціальних елементів навколишнього середовища, що можуть призвести до виникнення НС. У практиці технічного моніторингу стану об'єкта і технологічного обладнання є параметри надійності та живучості об'єкту, які вимірюються шляхом віброакустичних, дефектоскопічних, інтроскопічних, структуроскопічних вимірювальних процедур. Технічна діагностика включає перевірку справності обладнання, його роботоспроможності; пошуку дефектів об'єктів в процесі виробництва і експлуатації.

Значно розширюють функціональний потенціал моніторингу дослідники Ігнатова Т.В. та Слінко А.М. [13]. Авторами обґрунтовано виділення трьох груп функцій моніторингу, що включають наступні субфункції - пізнавальну, дослідницьку, методичну, діагностичну, корекційну, мотиваційну, інформаційно-аналітичну та прогностичну функції. Подібний підхід дозволяє розглядати моніторинг не лише як засіб отримання нового знання про керовані об'єкти і процеси, але і як засіб інформаційно-аналітичної підтримки управління.

Регламент функціонування системи моніторингу і прогнозування ризику виникнення надзвичайних ситуацій визначає моніторинг як систему спостереження за визначеними об'єктами, явищами та процесами з метою оперативного оцінювання їх стану, виявлення результатів впливу на них зовнішніх чинників та прийняття відповідних управлінських рішень (ДСТУ 3891:2013) (див. ДСТУ 7295:2013). Моніторинг потенційно небезпечних об'єктів визначається як спостереження, контролювання за зміною параметрів технологічних режимів з метою збирання, збереження, передавання та аналізування інформації щодо поточного стану потенційно небезпечних об'єктів, наявності та кількості порушень вимог безпеки, відпрацювання рекомендацій щодо проведення робіт із запобігання та ліквідування техногенних надзвичайних ситуацій та їх наслідків (ДСТУ 7295:2013).

Левчук К.О. [14] дає наступне визначення: моніторинг НС — це система безперервних спостережень, лабораторного та іншого контролю для оцінки стану захисту населення і територій від небезпечних процесів, які

можуть призвести до загрози або виникнення надзвичайних ситуацій, а також своєчасного виявлення тенденцій до їх зміни.

Взагалі, моніторинг (від латинського monitor - наглядаючий) - це безупинне спостереження за об'єктами та аналіз їх діяльності як складова частина управління. Таким чином, у широкому понятті моніторинг є функція державного управління. У той же час, слід відзначити підвищення рівня інтелектуалізації систем моніторингу, коли на них покладаються інформаційно-аналітичні функції, обробка інформації та прогнозування.

Термін моніторинг використовується для визначення системи повторюваних цілеспрямованих спостережень за одним або більш елементами системи в просторі і в часу. Сама система моніторингу не включає діяльність з управління якістю функціонування економічної системи, але є джерелом інформації для прийняття значущих рішень у цьому напрямку (рис. 1).

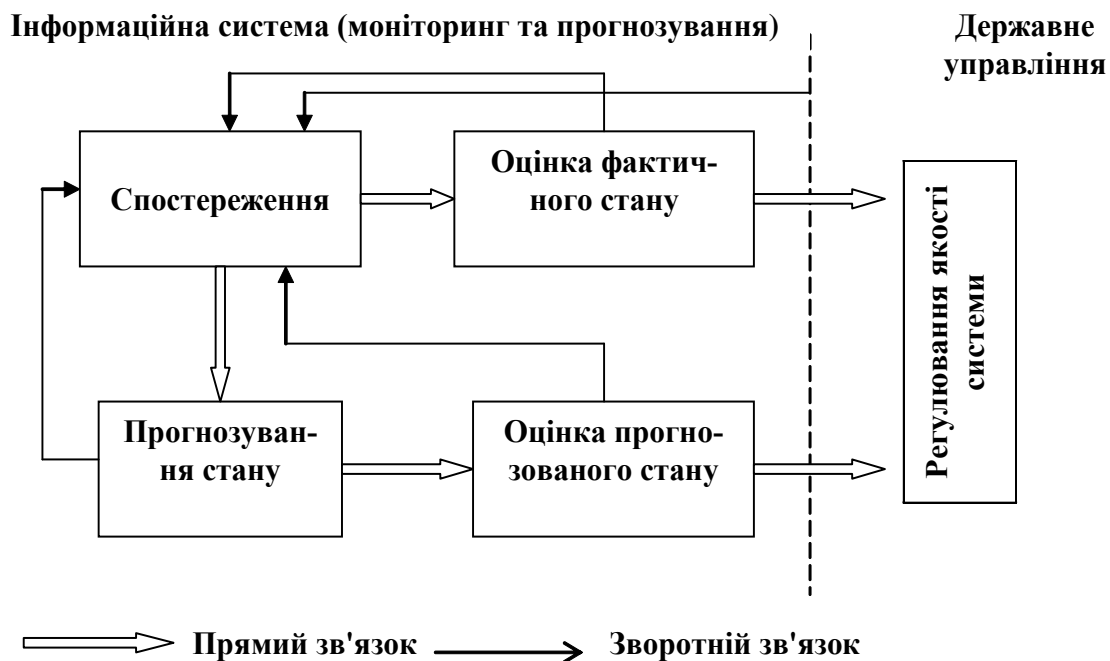

Рис. 1. Функціональна схема системи моніторингу

Поняття «системи моніторингу» дуже широке. Воно охоплює збирання, зберігання, обробку інформації, що надходить з різних джерел, і видачу її у заданій часовій, просторовій конфігурації. Це передбачає її суб'єктивну спрямованість. Конкретна система моніторингу передбачає певну множину джерел інформації, споживачів інформації та їх запитів, технічну реалізацію і оснащеність усіма видами забезпечення функціонування. Якщо система моніторингу стабільно функціонує у часі, то для неї визначена дисципліна формування попиту споживачів, джерел, технічної реалізації і всіх видів забезпечення. Система державного управління має забезпечуватися інформацією про об'єкт управління, проте цю роль не завжди виконують системи моніторингу, її може також відігравати інформаційна система в

складі системи управління.

Висновки. Таким чином, аналіз визначення моніторингу показує різноманіття думок дослідників. Проте практично всі з них сходяться на думці, що моніторинг це процес, а не система. Сам термін «моніторинг» у зв'язку з технічним прогресом потребує уточнення. Враховуючи те, що процес прогнозування є дуже трудомістким, нами пропонується розглядати процес моніторингу як той, що зумовлює процес прогнозування та проводиться з цей метою. Тому визначення терміну «моніторинг», на наш погляд, можливо розглядати наступним чином. Моніторинг – це здійснення спостереження за станом об'єкту з метою контролю (оцінки) стану об'єкту та прогнозу якісного стану об'єкту та його впливу на людей та навколишнє середовище.

Таким чином, моніторинг ПНО можливо розглядати як здійснення спостереження за станом ПНО з метою контролю (оцінки) його стану та прогнозу впливу ПНО на людей та навколишнє середовище, що в свою чергу дозволить проводити вдосконалення організаційного механізму державного управління, який пов'язаний з вирішенням завдання моніторингу ПНО.

Список використаних джерел:

1. Андронов В.А., Домбровська С.М., Семків О.М., Назаренко В.Ю. Сучасний стан організаційно-правового забезпечення державного управління пожежною безпекою в Україні: монографія. Х., 2014. 230 с.
2. Приходько Р.В., Яценко О.А. Закордонний досвід регулювання запобігання і ліквідації надзвичайних ситуацій на регіональному рівні. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія: Державне управління.* 2016. Вип. 2 (5). С. 272–282.
3. Кравців С.Я., Соболев О.М., Коссе А.Г. Ризикорієнтований підхід у державному регулюванні у сфері техногенної та пожежної безпеки. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія: Державне управління.* 2017. Вип. 1 (6). С. 336–341.
4. Абрамов Ю.О., Грінченко Є.М., Тютюник В.В. та інші. Моніторинг надзвичайних ситуацій. Підручник. Вид-во: АЦЗУ, м. Харків, 2005. 530 с.
5. Акимов В.А., Новиков В.Д., Радаев Н.Н. Природные и техногенные чрезвычайные ситуации: опасности, угрозы, риски. М.: ЗАО ФИД "Деловой экспресс", 2001.
6. Управление рисками техногенных катастроф и стихийных бедствий (пособие для руководителей организаций). Монография. Под общей редакцией Фалеева М.И./ РНОАР. М.: ФГБУ ВНИИ ГОЧС (ФЦ), 2016. 270 с.
7. Шапошников А.С. Анализ эффективности систем мониторинга и прогнозирования чрезвычайных ситуаций природного и техногенного характера на примере Москвы. *Технологии гражданской безопасности*, том 6, 2009, № 3–4 (21–22). С. 210-215.
8. Горбунов С.В., Грязнов С.Н., Ильков А.В., Малышев В.П., Пучков М.В. Организация мониторинга и прогнозирования чрезвычайных ситуаций. *Научный журнал: стратегия гражданской защиты: проблемы и исследования.* 2 (9) том 5. 2015. С. 56-70.
9. Кропотков П.П., Бегун В.В., Гречанинов В.Ф. Створення сучасної системи

моніторингу безпеки – актуальна державна та наукова задача. *Системи обробки інформації*. 2015. Вип. 11 (136). С. 199-206.

10. Стан техногенної та природної безпеки в Україні в 2015 році. Звіт МНС та НАН. URL: http://www.mns.gov.ua/content/national_lecture.html.

11. Кодекс цивільного захисту України. Законодавство України. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5403-17>.

12. Бегун В.В., Литвинов В.В. Решение задачи определения текущего уровня риска (мониторинга) с применением алгоритмов МГУА. ПИМЕ ім. Г.Е. Пухова. К., 2012. С. 92-97.

13. Игнатова Т.В., Слинков А.М. Мониторинг как управленческий процесс: сущностно-категориальная характеристика. *Наука и образование: хозяйство и экономика; предпринимательство; право и управление*. 1 (68), 2016. С. 26–31.

14. Левчук К.О., Романюк Р.Я., Толок А.О. Цивільний захист: навчальний посібник. Дніпродзержинськ: ДДТУ, 2016 р. 325 с.

15. Dombrovska, S., Shvedun, V., Streltsov, V., & Husarov, K.. The prospects of integration of the advertising market of Ukraine into the global advertising business. *Problems and Perspectives in Management*, 16 (2) (2018), 321.

References:

1. Andronov V.A., Dombrovska S.M., Semkiv O.M. and Nazarenko V.YU. *The current state of organizational and legal support of the state fire safety management in Ukraine [Suchasnyy stan orhanizatsiyno-pravovoho zabezpechennya derzhavnoho upravlinnya pozhezhnoyu bezpekoyu v Ukrayini]*. KH., 2014. Print.

2. Prykhodko R.V. Yashchenko O.A. "Foreign experience of regulating prevention and elimination of emergency situations at the regional level [Zakopdonnyy docvid pehulyuvannya zapobihannya i likvidatsiyi nadzvychaynykh cytuatsiy na pehionalnomu pivni]". *Visnyk Natsionalnoho universytetu tsyvilnoho zakhystu Ukrayiny. Seriya: Derzhavne upravlinnya* 2 (5) (2016): 272–282. Print.

3. Kravtsiv S.YA., Sobol O.M. and Kosse A.H. "Risk oriented approach in state regulation in the field of technogenic and fire safety [Ryzykoryentovanyy pidkhid u derzhavnomu rehulyuvanni u sferi tekhnohennoyi ta pozhezhnoyi bezpeky]". *Visnyk Natsionalnoho universytetu tsyvilnoho zakhystu Ukrayiny. Seriya: Derzhavne upravlinnya* 1 (6) (2017): 336–341. Print.

4. Abramov Y.O., Hrinchenko Y.M., Tyutyunyk V.V. *Emergency monitoring [Monitorynh nadzvychaynykh sytuatsiy]*. KH.: Academy of civil defense of Ukraine, 2005. Print.

5. Akimov V.A., Novikov V.D. and Radayev N.N. *Natural and man-made emergencies: hazards, threats, risks [Prirodnyye i tekhnogennyye chrezvychaynyye situatsii: opasnosti, ugrozy, riski]*. M.: Business Express, 2001. Print.

6. Edited by Faleeva M.I. *Manage the risk of man-made disasters and natural disasters (a guide for organizations' executives) [Upravleniye riskami tekhnogennykh katastrof i stikhiynykh bedstviy (posobiye dlya rukovoditeley organizatsiy)]*. M.: All-russian research institute on civil defense and emergency situations, 2016. Print.

7. Shaposhnikov A.S. "Analysis of the effectiveness of systems of monitoring and forecasting of natural and man-made emergencies on the example of Moscow [Analiz effektivnosti sistem monitoringa i prognozirovaniya chrezvychaynykh situatsiy prirodnoho i tekhnogennogo kharaktera na primere Moskvyy]". *Civil security technologies* tom 6, 3-4 (21–22) (2009): 210–215. Print.

8. Gorbunov S.V., Gryaznov S.N., Il'kov A.V., Malyshev V.P., Puchkov M.V. "Organization of monitoring and forecasting of emergencies. [Organizatsiya monitorin-ga i prognozirovaniya chrezvychnykh situatsiy]". *Scientific Journal: Civil Defense Strategy: Issues and Research* 2 (9) tom 5 (2015): 56-70. Print.

9. Kropotov P.P., Byehun V.V., Hrechaninov V.F. "Creating a modern security monitoring system is an urgent state and scientific challenge [Stvorenniya suchasnoyi systemy monitorynhu bezpeky – aktualna derzhavna ta naukova zadacha]". *Information processing systems* 11 (136) (2015): 199–206. Print.

10. State of technogenic and natural security in Ukraine in 2015. Ministry of Emergencies and NAS [Stan tekhnohennoyi ta pryrodnoyi bezpeky v Ukrayini v 2015 rotsi. Zvit MNS ta NAN]. Available to: http://www.mns.gov.ua/content/national_lecture.html. Accessed: 31 Aug. 2019.

11. Code of Civil Protection of Ukraine. The legislation of Ukraine [Kodeks tsyvilnoho zakhystu Ukrayiny. Zakonodavstvo Ukrayiny]. Available to: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5403-17>. Accessed: 31 Aug. 2019.

12. Begun V.V., Litvinov V.V. "Solution to the problem of determining the current level of risk (monitoring) using the algorithms of MGUA [Resheniye zadachi opredeleniya tekushchego urovnya riska (monitoringa) s primeneniym algoritmov MGUA]". *Modeling-2012*. K.: (2012): 92–97. Print.

13. Ignatova T.V., Slinkov A.M. "Monitoring as a management process: an essential categorical characteristic [Monitoring kak upravlencheskiy protsess: sushchnostno-kategorial'naya kharakteristika]". *Science and education: economy and economy; entrepreneurship; law and government* 1 (68), (2016): 26–31. Print.

14. Levchuk K.O., Romanyuk R.YA., Tolok A.O. *Civil protection: a textbook [Tsyvilnyy zakhyst: navchalnyy posibnyk]*. Dneprodzerzhinsk: DDTU, 2016. Print.

15. Dombrovska S., Shvedun V., Streltsov V. & Husarov K. "The prospects of integration of the advertising market of Ukraine into the global advertising business". *Problems and Perspectives in Management* 16 (2), (2018): 321. Print.

DOI: 10.5281/zenodo.3532919

УДК 351.743: 614.8

Шевчук Р. Б., аспірант, ННВЦ НУЦЗУ, м. Харків

Shevchuk R., post-graduate student of the educational-scientific-production center of the NUCPU, Kharkiv

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОПЕРЕДЖЕННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

PUBLIC REGULATION OF EMERGENCIES AT THE REGIONAL LEVEL